som her — som broder og søster, må forholdet i denne henseende vel blive det samme.

Jørgen Kristian Teodor Faber var født den 22. marts 1824 i Holstebro. Hans borgerlige stilling var postmand. Først var han postfuldmægtig i Frederiksborg, så i Odense, fra 1854—56 kørte han som postexpedient på de slesvigske, og fra 1856—83 på de sællandske jærnbaner. 1883 blev han postkontrollør og chef for Aviskontoret på Københavns postgård.

Men det er ikke i denne egenskab, hans virksomhed interesserer kvindesagens venner, uden for så vidt som han i »Tidsskrift for Postvæsen« med varme kæmpede for kvinders ansættelse i postvæsenets tjeneste.

Heller ikke hans religionsfilosofiske skrifter er det her stedet at omtale nærmere. At det første af disse, som udkom anonymt 1865, hed »Julen hos Elise«, leder dog tanken hen på en kvinde, som ikke var hans søster. Nævnes bør også »Verdensstyrelsens forhold til frihedens brug« (1870), »Om fantasiens ret i virkelighedens rige« (1876) og »Livskampens frugter og visdommen i verdensstyrelsen« (1880).

Den 24. Februar 1871 stiftedes Dansk Kvindesamfund, og det varede ikke længe, inden Faber blev et af dets virksomme medlemmer. Sjælden udeblev han fra noget møde. Undertiden deltog han i forhandlingen. Den 10. november 1873 holdt han foredrag for medlemmerne om »kvindesamfundets formål: at bidrage til at hæve kvinden«. Dette gentog han den 27. s. m. i »Arbejderforeningen af 1860«, og han udgav det derefter i trykken. I de sidste år før sin død var han den ene af kvindesamfundets revisorer. Da han var død den 16. februar i år, og ugedagen derefter skulde jordfæstes fra Johanneskirken, hvilede også en krans fra kvindesamfundet på hans kiste.

Dansk Kvindesamfund vil savne *Teodor Faber*, manden med de smukke hvide hår, ham, som var så hensynsfuld og ridderlig, så tjenstvillig og samvittighedsfuld.

Lad os til slutning mindes de ord, hvormed han selv sluttede sit ovennævnte foredrag om »at hæve kvinden«:

»Idet der sættes det mål at hæve kvinden, må det være tilsigtet tillige at hæve hele menneskeheden. Manden og kvinden ere to venskabelige magter, hvis interesser ikke